

Dosarul nr. 2ra-1424/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (jud.I. Malcoci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Gheorghieș, A. Toderăș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Avădăanii,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Departamentul trupelor de carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Ștefan Avădăanii cu privire la restituirea cheltuielilor de instruire,
împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți prin care a fost respins apelul declarat de Ștefan Avădăanii și menținută hotărârea din 06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

c o n s t a ț ă :

La 30 iulie 2018 Departamentul trupelor de carabinieri al MAI a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Avădăanii cu privire la restituirea cheltuielilor de instruire.

În motivarea acțiunii a fost invocat că în perioada anilor 2011-2015 Ștefan Avădăanii a făcut studiile la Academia de Poliție „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pe care a absolvit-o în 2015. Ulterior după absolvirea instituției, pârâtul, prin ordinul nr. 414 ef. din 19 iunie 2015, a fost numit în funcția de ofițer superior urmărire penală al secției urmărire penală a IP Rîșcani al Direcției Poliției mun. Chișinău, al Inspectoratului General al Poliției al MAI.

A specificat reclamantul că la 19 iunie 2015 Ștefan Avădăanii a semnat un angajament și tot în aceeași zi a depus o cerere prin care s-a obligat să activeze în cadrul poliției cel puțin 5 ani.

La 26 decembrie 2016, pârâtul a depus un raport privind concedierea sa, iar prin ordinul IGP nr.666 ef, la 26 decembrie 2016 a fost concediat.

A mai indicat reclamantul că la 11 mai 2017 conform ordinului nr.80 ef Ștefan Avădăanii a fost numit în mod de reatestare la funcția de specialist principal al Secției judece a Departamentului trupelor de carabinieri, iar la 24 aprilie 2018 la cererea personală, conform prevederilor art.35 alin.3 lit. m) al Legii nr.162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, a fost eliberat și trecut în rezerva forțelor armate neonorându-și obligațiunile contractuale și cele din angajamentul semnat la 19 iulie 2015 de a activa în cadrul MAI cel puțin 5 ani.

Departamentul trupelor de carabinieri al MAI a notat că pe parcursul instruirii pârâtului au fost suportate mai multe cheltuieli, fapt confirmat prin demersul Academiei de Poliție „Ștefen cel Mare” nr.A/22- 718 din 18 iulie 2018.

Astfel, conform calculului efectuat în baza notei informative prezentate de către Academia „Ștefan cel Mare” a MAI, pârâtul urmează să restituie Departamentului trupelor de carabinieri al MAI suma de 38632,80 de lei, cu toate că art.35 alin.13 al Legii nr.162-XVI din 22 iulie 2005, stabilește că „mijloacele financiare, restituite conform prevederilor alin. (11) și (12), se varsa la bugetul de stat.

Or, în cazul transferării mijloacelor financiare direct la bugetul de stat, nu va putea fi supravegheat procesul de recuperare a prejudiciului cu respectarea termenilor legali, și la balanța Departamentului trupelor de carabinieri al MAI s-ar afla sume debitoriale, scadența cărora nu poate fi monitorizată. De aceea există necesitatea de transfer a surselor financiare în contul statului prin intermediul Departamentului trupelor de carabinieri al MAI, ca fiind instituția care îi apără interesele, fiind imposibil ca numai o instituție a statului să se preocupe de intentarea procedurii de recuperare a prejudiciului material cauzat statului.

A solicitat restituirea cheltuielilor de instruire în sumă de 38632,80 de lei.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei s-a admis integral acțiunea și s-a încasat de la Ștefan Avădăni în beneficiul Departamentului trupelor de carabinieri al MAI cheltuielile de instruire în mărime de 38632,80 de lei, iar în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1159 de lei.

La 30 noiembrie 2018 Ștefan Avădăni a declarat apel împotriva hotărârii din 06 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și constatarea nulității absolute a Angajamentului semnat la 19 iunie 2015.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Ștefan Avădăni și s-a menținut hotărârea din 06 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei.

În acest sens, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept stabilite instanța de apel a constatat că apelantul Ștefan Avădăni și-a asumat obligația de a activa cel puțin 5 ani după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne din contul bugetului de stat în cadrul Poliției. Obligație ce nu a fost executată, apelantul activând în Poliție 18 luni și 7 zile ulterior apelantul s-a angajat în altă instituție subordonată a MAI Departamentul trupelor de carabinieri unde a mai activat 11 luni și 15 zile, în total 29 luni și 22 zile din 60 luni în care apelantul urma să activeze în organele MAI.

Referitor la constatarea nulității angajamentului din 19 iunie 2015, Colegiul civil a reținut că o astfel de pretenție apelantul nu a înaintat în prima instanță, deși a avut posibilitatea reală de a-și apăra drepturile sale prin înaintarea unei acțiuni reconvenționale.

Totodată, instanța de apel a menționat că analizând Angajamentul semnat de Ștefan Avădăni la 19 iunie 2015 nu a găsit temei de a invoca nulitatea din oficiu, or prin înscrisul nominalizat Ștefan Avădăni s-a angajat să respecte condițiile prevederilor legale și anume art.17 alin.(6) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, care nu prevede o anumită formă a angajamentului

respectiv. Astfel colegiul a admis ca fiind admisibilă și pertinentă proba respectivă la examinarea speței date.

La 23 mai 2019, Ștefan Avădăanii a declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri sau după caz, remiterea cauzei la rejudecare pentru elucidarea tuturor circumstanțelor și constatarea nulității absolute a angajamentului semnat la 19 iunie 2015.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerînd-o nefondată și care nu corespunde cerințelor și exigențelor stabilite de legislația civilă și procesual civilă.

A relatat recurentul că instanța de apel nu s-a pronunțat referitor la raportul juridic obligațional și anume că conform contractului individual de muncă din 27 iulie 2011 semnat între dânsul și MAI, în titlul I pct.11 este indicat că contract poate fi modificat și completat numai printr-un acord suplimentar semnat între părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia.

Or, reieșind din prevederile contractuale se observă că angajamentul absolventului Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI semnat de către recurent la 19 iunie 2015 nu este parte integrantă a contractului individual de muncă.

Consideră că nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că nu se găsește temei de a invoca nulitatea din oficiu, deoarece a fost depusă o cerere de apel suplimentară în care au fost indicate motivele cu privire la constatarea nulității absolute a angajamentului.

A mai specificat că intimatul pentru a solicita restituirea sumei urma să prezinte un calcul separat a cheltuielilor suportate în rezultatul instruirii recurentului pentru fiecare an în parte - cheltuieli pentru retribuirea muncii, cazare, echipament, alimentație, asigurarea medicală, etc.

La 12 iulie 2019 Departamentul trupelor de carabinieri al MAI a depus referință solicitând respingerea recursului declarat de Ștefan Avădăanii cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 12 martie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 22 aprilie 2019, fiind recepționată de către recurent la data de 02 mai 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.116).

Astfel, recursul declarat la data de 23 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ștefan Avădăanii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Avădăanii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ștefan Avădăni, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ștefan Avădăni împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat